

Vec T-72/04

Sonja Hosman-Chevalier
proti
Komisii Európskych spoločenstiev

„Úradníci — Odmena — Príspevok na expatriáciu — Článok 4 ods. 1 písm. a)
prílohy VII služobného poriadku — Pojem „práca vykonávaná pre iný štát““

Rozsudok Súdu prvého stupňa (prvá komora) z 13. septembra 2005 II - 3268

Abstrakt rozsudku

1. *Úradníci — Odmena — Príspevok na expatriáciu — Podmienky priznania — Práca vykonávaná v službách iného štátu alebo medzinárodnej organizácie — Pojem „práca vykonávaná pre iný štát“ — Zamestnanec stáleho zastúpenia členského štátu pri Európskej únii — Začlenenie*

[Služobný poriadok úradníkov, príloha VII, článok 4 ods. 1 písm. a)]

2. *Právo Spoločenstva — Výklad — Zásady — Autonómny výklad — Hranice — Odkaz v určitých prípadoch na právo členských štátov*

1. Výnimka z priznania príspevku na expatriáciu, stanovená v článku článok 4 ods. 1 písm. a) druhej zarážke poslednej vete prílohy VII služobného poriadku v prospech úradníkov, ktorí počas rozhodujúceho obdobia piatich rokov, ktoré sa skončilo šesť mesiacov pred ich nástupom do služby, vykonávali prácu pre iný členský štát alebo medzinárodnú organizáciu, je založená na skutočnosti, že za takýchto podmienok nemožno usúdiť, že si títo úradníci vytvorili trvalé putá k štátu miesta výkonu práce z dôvodu dočasného charakteru ich preloženia do tohto štátu.

aby sa na ňu úplne vzťahovala výnimka uvedená v článku 4 ods. 1 písm. a) prílohy VII služobného poriadku bez ohľadu na to, aké osobitné a zvláštne funkcie v tejto organizácii vykonáva.

(pozri body 28, 29, 42)

Pojem štát uvedený v tomto ustanovení sa vzťahuje len na štát ako právnickú osobu a jednotný subjekt medzinárodného práva a na jeho vládne orgány. V tejto súvislosti, to, že osoba vykonáva svoje zamestnanie pre organizáciu, ktorá je súčasťou štátu, ako napríklad pre stále zastúpenie pri Európskej únii, stačí na to,

2. Z požiadaviek tak jednotného uplatňovania práva Spoločenstva, ako aj zo zásady rovnosti vyplýva, že text ustanovenia práva Spoločenstva neobsahujúceho žiadny výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť zmysel a rozsah takéhoto ustanovenia musí mať za normálnych podmienok v celom Spoločenstve samostatný a jednotný výklad, ktorý treba hľadať s prihliadnutím na kontext ustanovenia a cieľ sledovaný predmetnou právnou úpravou. Ak výslovný odkaz chýba, uplatnenie práva

Spoločenstva si predsa len môže v prípade potreby vyžadovať použitie práva členských štátov, pokiaľ súd Spoločenstva nemá možnosť nájsť v práve

Spoločenstva alebo vo všeobecných zásadách práva Spoločenstva prvky, ktoré by mu umožnili samostatným výkladom spresniť obsah a rozsah.

(pozri bod 40)